

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/76/2015
Identifikačné číslo spisu:	5015200639
Dátum vydania rozhodnutia:	19.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015200639.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A. E. L., bytom K. XXXX/XX, J. L., právne zastúpený: JUDr. Karol Porubčín, advokát, so sídlom Centrum 27/32, Považská Bystrica proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Žilina, so sídlom J. M. Hurbana 16, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US7/SSVODPPKPC1/BEZ/2015/10442 zo dňa 07.04.2015, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/49/2015-29 zo dňa 06.10.2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/49/2015-29 zo dňa 06.10.2015 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že rozhodnutie žalovaného č. UPS/US7/SSVODPPKPC1/BEZ/2015/10442 zo dňa 07.04.2015 bolo žalobcovi doručené dňa 16.04.2015 a dvojmesačná lehota na podanie žaloby uplynula dňa 16.06.2015. Žalobca podal žalobu proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného dňa 18.06.2015, a teda bola podaná oneskorene a zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že správny orgán nesprávne vyznačil právoplatnosť napadnutého rozhodnutia. Dňa 16.04.2015 došlo k doručeniu rozhodnutia na základe tzv. fikcie doručenia, avšak rozhodnutie podľa jeho názoru právoplatné nebolo. Tento dátum je zmätočný a kolидуje aj s poučením uvedeným v rozhodnutí. Jedná sa o procesné chyby rozhodnutí správneho orgánu. Žalobca poukázal aj na § 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), najmä na povinnosť

správneho orgánu postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Žalobca sa domnieval, že zamietnutím preskúmania jeho žaloby súdom by bola porušená právna istota hájiť jeho záujmy a obhajovať vec pred súdom, a preto navrhol, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že žiadal odvolanie zamietnuť a potvrdiť v celom rozsahu uznesenie krajského súdu, ktorým bolo konanie zastavené. Žalovaný považoval žalobcovu námietku vyznačenie právoplatnosti za neopodstatnenú, pretože spisová dokumentácia žalovaného obsahuje riadne vyznačenú doručenkú, v zmysle ktorej napadnuté rozhodnutie nebolo úspešne doručené ani po opakovanom doručení, zásielka bola uložená na pošte dňa 13.04.2015 a v zmysle správneho poriadku musela byť uplatnená zákonná fikcia doručenia pri aplikácii ustanovenia § 24 ods. 2 správneho poriadku. Žalobca si zásielku prevzal až dňa 21.04.2015, teda po uplynutí dátumu zákonnej fikcie doručenia, pričom zákonná fikcia nestanovuje, že ak si adresát zásielku vyzdvihne neskôr, je dňom doručenia tento dátum, a preto je nutné za deň doručenia považovať posledný deň lehoty troch dní od uloženia písomnosti, t. j. odo dňa 13.04.2015 a právoplatnosť rozhodnutia vyznačiť dňom 16.04.2015.

II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. UPS/US7/SSVODPPKPC1/BEZ/2015/10442 zo dňa 07.04.2015 vo veci nevyhovenia žiadosti žalobcu o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla si žalobca prevzal osobne, pričom ako dátum prevzatia tejto písomnosti je na doklade o doručení (doručenke) uvedený dátum 21.04.2015. Na tomto doklade je však uvedený i dátum 10.04.2015, kedy bol vykonaný neúspešný pokus o doručenie tejto zásielky (rozhodnutia), ako i dátum opakovaného doručenia a dátum uloženia zásielky, t. j. 13.04.2015.

Ustanovenie § 24 ods. 2 správneho poriadku upravuje právnu fikciu doručenia, podľa ktorej v prípade, ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia na pošte, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia aj v prípade, keď adresát nemal o jej uložení vedomosť.

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie bolo uložené na pošte dňa 13.04.2015 a žalobca si uvedenú písomnosť nevyzdvihol do troch dní od jej uloženia, ale až dňa 21.04.2015, napadnuté rozhodnutie sa považuje v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona na základe fikcie za doručené dňa 16.04.2015. S týmto dátumom je i vyznačená právoplatnosť na predmetnom rozhodnutí žalovanej, nakoľko sa proti tomuto rozhodnutiu nie je možné odvolať, na čo bol žalobca v rozhodnutí poučený. Z týchto dôvodov je potrebné vychádzať z toho, že dvojmesačná zákonná lehota na podanie žaloby o preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovanej márne uplynula dňa 16.06.2015. Žalobca dané rozhodnutie napadol žalobou až dňa 18.06.2015, teda jednoznačne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, ktorej zmeškanie v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. nemožno odpustiť.

Odvolací súd zistil, že námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní neboli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia a krajský súd sa preto správne nezaoberal dôvodmi opravného prostriedku, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie o zastavení konania na základe oneskorene podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., keďže výsledok konania je obdobný ako pri zastavení konania a nemožno hovoriť o procesnom úspechu, resp. neúspechu v spore ani o procesnom zavinení skončenia konania, preto odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.